

ניסן נוימן:

„זה לא כסף, זה גרעינים!“

בתוך כל איי-הנעימות והמהומה שנבעה מנפילת הצריח היפה של מיסגד חסר-בן נשכחו שני גיבורים, שכיכבו לפני כשנה בפרשה שהתסיסה את תושבי יפו הערבים. הקבלנים גוגי פרס וניסן נוימן חכרו את המיסגד מידי הממשלה ועמדו לשפצו ולהפכו לאתר קניות. אחרי שקמה סערה ציבורית, הופקע חוזה החכירה מידיהם של נוימן ופרס והם פוצו בכסף.

● **ניסן נוימן, מדוע דרעתך קרם הצריח?**
הוא היה הלש מאוד. מהנדס העיר תל-אביב התריע על כך עוד לפני כמה שנים. וכשהיו ההסגנות נגדנו הוא שב והתריע כי המיבנה אינו יציב ויכול להתמוטט על ציבור המפגינים. כל אחד ידע שזה יפול יום אחד. מאז שניקו את השטח מסביב, הצריח היה חשוף כולו לים. אל תשכחי שזהו מיבנה שנבנה לפני הרבה שנים. לא היתה כל סיבה שזה יסאר חזק.

● **התכוונתם לחזק את המיבנה?**

● **בוודאי.**

● **היו לכם תוכניות על הנייר?**
לא. כי הכל היה עקרוני, עדיין לא מעשי. אבל התכוונו להשקיע מיליונים כדי לשפץ ולחזק. הערבים רצו להיות אובר-חוכמים וזה מה שקרה. אילו נתנו לנו לעשות מה שרצינו, המיגדל של המיסגד היה מתנוסס לתפארת.

● **ויתרתם על תוכניתכם לשפץ את חפץ-בן ודהפכו לאתר תיירות וקניות?**

לא ויתרנו. הפקיעו לנו.

● **כמה כסף קיבלתם?**

קיבלנו פרוטות.

● **כמה?**

מה זה חשוב? קיבלנו פרוטות. זה לא סכום סופי, עוד יהיו על זה מישפטים. קיבלנו מיקדמה על החשבון.

● **כמה?**

אם אני אגיד לך 100 אלף דולר זה יספק אותך? זה לא כסף, זה גרעינים.

בני ברבש:

„אקבל את אות המלחמה ואחזיר אותו!“

בפעם הראשונה בהיסטוריה של עם ישראל מתכוון נים חיילים שנלחמו בשורות צה"ל לתחזיר אות של מלחמה. אחד מאלה שיחזירו את האות הוא סגן אלוף (מיל) בני ברבש. ברבש, מג"ד בגולני, נלחם במלחמה בקו הסורי. הוא נחשב לאחד המפקדים הצעירים המעולים בצה"ל.

● **תחזיר את האות?**

כן, בוודאי.

● **איך אתה מתכוון לעשות זאת?**

כדי להחזיר את האות אני צריך קודם כל לקבל אותו. איך אבצע את זה טכנית, אני לא יודע. אני חייב קודם כל לקבל את האות, כי אני לא יכול להחזיר משהו שלא קיבלתי.

● **אתה יכול להצחיר שאינך מעוניין באות?**

אני חושב שאקט של החזרה הוא הרבה יותר משמעותי.

● **אתה לא חושש שזה ישפיע על הקריירה הצבאית שלך?**

לא. היו דברים אחרים שלא התיישרו עם מדיניות הממשלה, וזה לא השפיע על הקריירה שלי.

● **איך תסביר את עצמך לחיילים שלך?**

הם יצטרכו לעבור את זה כמו שהם עברו עוד כמה הצהרות שלי. אל תשכחי שחתמתי על הצהרת יש גבול ולכמה חיילים אצלי בגדוד היה קשה מאוד. אני מניח שהבעיה תהיה לא רק של החיילים שלי. עומד להיות גל גדול מאוד של מחזירי אותות וביניהם מפקדים רבים.

ג'יי בושיוסקי:

„אני יודע שמצותתים לטלפון שלי!“

בקהיליית עיתונאי-החוף בישראל קמה סערה גדולה. מעצרו של שני אנשי רשת הטלוויזיה האמריקאית ארבייסי באשמה כי ביימו הרעלת נערות ושיח-רום המפתיע, היו הקש ששבר את גב הגמל. קודם כל פורסם כי קיימת האזנה לטלפונים של הכתבים הזרים. ועדכתי-החוף בישראל, שבראש עומד הישר-אלי גדעון ברלי, שהוא נציג סוכנות הידיעות הגרמנית, פירסם מחאה חריפה שצוטטה לא רק על-ידי אמצעי-התיקשורת בארץ אלא בעיקר ברחבי העולם. כבוד גדול זה כבר לא יביא לנו. פניתי אל ג'יי בושיוסקי, כתב רשת הטלוויזיה האמריקנית סיי-אן. בושיוסקי, אזרח אמריקאי, חבר ועדכתי-החוף ועושה בישראל ככתב-חוף מזה 17 שנה.

● **כששרי-הביטחון החדש משה ארנס נכנס לתפקידו נפגשתם איתו לשיחה. האם דיברתם איתו גם על הקשיים שמציבים בפני כתבי-החוף?**

הווד הנבחר של כתבי-החוף בישראל התריע במיוחד על בעיות מעין אלה. המתעוררות כעת. לכן מפליא אותי שבמקום ששרי-הביטחון יטפל בבעיות ויתן הוראות מתאימות לגורמים בשטח, המצב החמיר.

● **מתי התחילו שילטונות הביטחון להעיר קשיים בפני עיתונאי החוף?**

מאז 1967, כאשר המצב התייצב, והסתבר כי נוכחות צה"ל בגדה המערבית וברצועת עזה אינה זמנית. כתבי-החוף עמדו על היקף התנגדות התושבים לכיבוש, ואז התחלנו להיתקל בקשיים מצד הממשל הצבאי.

● **מתי החלה דרעתך ההאזנה לטלפונים של כתבי-החוף?**

לדעתי, מאז ומתמיד.

● **אתה בעצמך עקית פעם על האזנה שכזאת?**

נתקלתי בכך כאשר שיחה שניהלתי עם חברי-הכנסת מיכאל בר-זוהר צוטטה עליידי אדם שהוזהה כצנוור.

● **איך אתה יודע?**

אני בטוח בזה. אני מאלה שהירבו לטלפן לחו"ל.

● **אתה יכול להוכיח את זה?**

לא. אבל זה חשד הנובע ממציאות.

לניסן נוימן